

AFSCHEIDS VAN DE APOSTEL

2 TIMOTHEÛS 4:6-8

• Gerard Westerman

WOORDEN

PAULUS

'Want ik word al als een drankoffer uitgegoten en de tijd van mijn heengaan is aangebroken. Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden. Overigens is voor mij de kroon van de gerechtigheid weggelegd, die de Heer, de rechtvaardige Rechter, mij in die dag zal geven; en niet alleen mij, maar ook allen die zijn verschijning hebben liefgehad.'

Voorwoord

Vijftien jaar lang heb ik met veel plezier en zegen artikelen van mijn hand geplaatst mogen zien in Focus op de Bijbel. Daar komt nu een einde aan; dit is het laatste nummer. We hebben in die vijftien jaar gezien en ervaren dat de maatschappij drastisch is veranderd en dat er nieuwe communicatiemiddelen zijn gekomen. Maar vooral de mobiele telefoon - 'mobieltje' in Nederland en 'GSM' in België - is niet meer weg te denken. Een ander middel tot verspreiding van Gods Woord zijn de vele video's op YouTube en de diverse websites. Door middel van een website ben ik al meer dan tien jaar te vinden op internet. Dus mocht u mij missen, door het stopzetten "van Focus op de Bijbel", dan 'zien' we elkaar mogelijk daar weer terug! Kijk dus maar eens op mijn website: www.bijbelstudiesgerardwesterman.be of op YouTube: Evangelische Kerk Bourgoyen.

Inleiding

Laatste woorden van mensen, soms nog uitgesproken op hun sterfbed, maken vaak indruk omdat daarin vaak hun ware aard naar voren komt. Ze willen vaak nog iets doorgeven aan de achterblijvers. We weten dat Beethoven stierf met een vuist naar de hemel opgeheven omdat hij teleurgesteld was in het leven en vooral in Napoleon van wie hij zulke grote verwachtingen had gekoesterd. Ook in de Bijbel vinden we van verschillende personen 'afscheidswaarden'; we denken maar aan Jakob, Mozes en Samuël.

Van de apostel Paulus kennen vanuit de Bijbel ook zijn afscheidswaarden gericht aan zijn kind Timotheüs, geschreven vanuit een Romeinse gevangenis. Toen hij zijn afscheidsbrief schreef aan zijn geliefde vriend en broeder Timotheüs, was het niet met angst en zorg, maar met vrede in zijn hart. Hij wist dat hij zijn dood tegemoet ging, maar het maakte hem niet bang. Hij wist dat zijn taak er bijna op zat, maar dat ontmoedigde hem niet. Zijn waarden spreken van moed en berusting, en met deze geloofshouding kijkt Paulus in drie richtingen en geeft getuigenis van zijn geloof en vertrouwen op God.

Paulus keek om zich heen

"Want ik word al als een drankoffer uitgegoten en de tijd van mijn heengaan is aangebroken."

Paulus keek om zich heen en gaf te kennen dat hij er klaar voor was, zijn taak zat erop. Hij zag zichzelf niet als een gevangene die ter dood gebracht zou worden, maar als een offer tot heerlijkheid van God. Zijn leven werd hem niet afgenomen; hij offerde het voor de Heer. De Heer Jezus had zijn leven voor Paulus afgelegd, en nu mag de grote apostel zijn leven afleggen voor zijn Heer en Heiland. De waarden gericht tot Petrus door de Heer Jezus kunnen we ook wel toepassen op Paulus: "Toen je jonger was, omgordde jij jezelf en wandelde waarheen jij wilde; maar wanneer je oud zult zijn, zul je je waarden uitstrekken en een ander zal

je omgorden en je brengen waarheen je niet wilt. En dit zei Hij om aan te duiden met wat voor een dood hij God zou verheerlijken' (Joh.21:18-19).

In zijn afscheidstekst vermijdt Paulus het woordje 'dood'; hij spreekt van 'heengaan'. Het is niet uit vrees voor de dood of uit vrees voor het sterven dat hij het woordje 'dood' vermijdt. Het is eenvoudig zo dat er voor een gelovige niet zoiets is als de dood. Het woord dat Paulus hier gebruikt is 'vertrek', en dat heeft in het Grieks meerdere betekenissen. Eén betekenis is, je tent inpakken en verder trekken, de manier waarop een soldaat dat zou doen als het leger verder trekt. Paulus zag zichzelf als één van Gods soldaten, levend in een tent - zijn sterfelijk lichaam. Hij wist dat de dood zijn tent zou wegnemen en dat hij in Gods heerlijkheid zou komen. Onze lichamen zijn tijdelijke woonplaatsen (Pred.12:7). Als de Heer ons naar huis roept, zullen we een verheerlijkt lichaam ontvangen, permanente woonplaatsen, en die zullen we voor altijd houden.

Een andere betekenis is de touwen waarmee een boot aan de kade verbonden is, losmaken en de zee opgaan. Dat is wat er gebeurt als een gelovige sterft - hij verlaat de ligplaats van dit leven en deze wereld, en vertrekt naar de hemel en zijn eeuwige stranden. Paulus wist dat zijn dood een bevrijding was. De gevangenis in Rome was niet zijn permanente verblijfplaats. Zijn kleine 'boot' zou worden losgemaakt en hij zou aankomen aan de eeuwige kusten om de Heer Jezus te ontmoeten.

Kunt jij ook met evenveel vertrouwen om je heen kijken zoals Paulus, als je zou weten dat ook jij 'geofferd' zou worden? Als je gelooft in de Heer Jezus, ben je daarvoor klaar, krijg je de kracht en is er niets te vrezen.

Paulus keek achterom

"Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden."

Paulus keek niet alleen om zich heen toen hij aan het einde van zijn leven kwam; hij keek ook achterom. Omdat hij geloofde in de Heer Jezus, kon Paulus rondom zich kijken zonder vrees, maar hij kon ook achteromkijken zonder spijt. Veel mensen vermijden terug te kijken op hun leven. En laten we wel zijn, er is ook een verkeerde manier om terug te kijken; het is niet goed om terug te kijken op zonden begaan in het verleden of misstappen en nederlagen. Dat maakt het mogelijk dat je vandaag ook faalt. Maar het is goed terug te kijken om te zien wat de Heer in je en door je heeft gewerkt. Toen Paulus terugkeek, zag hij dat zijn leven niet altijd gemakkelijk was geweest.

Er waren momenten van strijd geweest, er waren wedlopen gelopen, en er was een taak volbracht. Hij had tegen de wereld, het vlees en de duivel gestreden, stad na stad, en nu stond hij voor zijn laatste strijd in Rome (zie voor een overzicht van Paulus' leven 2Kor.11:23-28). Er waren tijden geweest dat hij dacht te zullen falen, maar de Heer had hem er altijd doorheen geholpen. Hij kon schrijven, 'Ik heb de goede strijd gestreden', en ook: 'Ik heb de loop geëindigd.' Dat was altijd Paulus' grootste verlangen geweest: "Opdat ik mijn loop volbreng en de bediening, die ik van de Heer Jezus heb ontvangen..." (Hand.20:24). Ieder van ons heeft een loop te volbrengen. God heeft aan iedere gelovige een plaats gegeven en een taak om te volbrengen. Onze tijden zijn in zijn hand. Sommigen is een korte tijd gegeven voor een taak; anderen kregen meer tijd. Stefanus stierf als een jonge man; Paulus was het gegeven een langer leven te mogen hebben. Maar het is niet de lengte van je leven dat telt - het is de diepte en het doel van je leven. Paulus had zijn loop beëindigd. Hij kon de Heer Jezus ontmoeten, hij wist dat zijn taak volbracht was en had het geloof behouden. Zelfs in Paulus' dagen waren er belijdende gelovigen die het geloof opgaven. Paulus waarschuwt Timotheüs met de woorden: "De Geest nu zegt uitdrukkelijk, dat in de latere tijden sommigen van het geloof zullen afvallen..." (1Tim.4:1). Het geloof hier betekent: "het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd" (Judas vs.3) de inhoud van het Bijbels onderwijs, het geheel van Bijbelse waarheden waarvoor de Heer Jezus zijn leven heeft gegeven en dat we in de Bijbel, het Woord van God, kunnen lezen. Als een goed dienaar heeft Paulus dat geloof op vele manieren verdedigd, verkondigd en geleefd. Nu stond hij op het punt van het 'podium' te verdwijnen; het doek zou spoedig vallen!

Neem tijd om terug te kijken. Heb je de goede strijd gestreden? Ben je een overwinnaar of een verliezer? Ben je als een strijder op het slagveld, of sta je als toeschouwer aan de kant? Heb je jouw loop geëindigd? Heb je de wil van God gedaan vanuit je hart? En heb je het geloof behouden? Ben je trouw geweest aan het Woord van God en in het doorgeven ervan? Paulus kon zonder vrees of spijt achteromkijken. Ik hoop dat u en ik dat ook kunnen doen.

Paulus keek vooruit

"Overigens is voor mij de kroon van de gerechtigheid weggelegd, die de Heer, de rechtvaardige Rechter, mij in die dag zal geven; en niet alleen mij, maar ook allen die zijn verschijning hebben liefgehad."

Paulus keek niet slechts rondom zich en achter zich, maar hij keek ook vooruit. Veel mensen zijn bang om vooruit te kijken als het einde van hun leven zich aankondigt. De

Bijbel waarschuwt ons, “Het is de mensen beschikt éénmaal te sterven en daarna het oordeel” (Heb.9:27). Maar Paulus had niets te vrezen als hij vooruitkeek. Hij wist precies wat er zou gaan gebeuren: hij zou de Heer Jezus ontmoeten en van Hem de kroon van de gerechtigheid ontvangen. Er is geen vrede te vergelijken met die vrede die wij in onze harten kunnen ervaren wanneer we weten dat de toekomst veilig is. Paulus' geloof berustte niet op de Romeinse wet, hoe goed die ook wel mocht zijn. Zijn geloof berustte niet op zijn vele vrienden, of op zichzelf en wat hij had gepresteerd. Zijn geloof was in God. Hij keek achterom zonder spijt; hij keek om zich heen zonder angst; en hij keek vooruit zonder twijfel of vrees voor de dood, want hij vertrouwde op de Heer Jezus. Rome zou Paulus vermelden als een crimineel, maar in het boek van het leven van het Lam stond hij vermeld als een kind van God. En hij zou uit de mond van zijn Heiland horen: “Voortreffelijk, goede en trouwe slaaf...” (Mat.25:21).

Op één of andere dag zal het leven van u en mij ook eindigen. Niemand van ons kent de dag of het uur, en voor sommigen komt het misschien eerder dan verwacht. Ons ‘thuiskomen’ kan plotseling zijn; misschien hebben we iets meer tijd en kunnen we het leven de revue te laten passeren, zoals Paulus dat deed in die Romeinse gevangenis. Of op een ziekbed afscheid nemen van onze geliefden. Ik hoop dat ieder van ons in alle drie de richtingen kan kijken en daarna met hetzelfde klinkende getuigenis kan komen zoals Paulus dat in zijn laatste brief heeft geschreven. Wijd je hart en leven aan de Heer Jezus. Wees Hem trouw, wat er ook gebeuren mag of wat mensen je aandoen. Het belangrijkste is niet de gunst van de mensen; het is de goedkeuring van God.

Tenslotte

We leven in een snel veranderende wereld die het hoofd moet bieden aan een reeks van schijnbaar onoplosbare problemen van allerlei aard. Veel mensen leven daarom met angst in het hart van de verwachting van de dingen die over het aardrijk zullen komen (Luk.21:26). Gelovigen zien uit naar de wederkomst van de Heer Jezus, en misschien komt Hij wel vandaag! We leven mijns inziens op een kantelmoment in Gods handelen met deze wereld, het koninkrijk van God is nabij! Wij, kinderen van God, mogen vol verwachting vooruitkijken en ons verheugen op Jezus' komst. “En de zevende engel bazuinde, en er kwamen luide stemmen in de hemel die zeiden: Het koninkrijk van de wereld van onze Heer en van zijn Christus is gekomen, en Hij zal regeren tot in alle eeuwigheid” (Op.11:15).

De genade van de Heer Jezus Christus zij met u allen!

